

Managementul învățării

Consilier școlar,
Prof. Tania Fereștean

Învățarea școlară

Învățarea școlară, este o activitate organizată, dirijată și desfășurată în cadrul procesului de învățământ, a cărei finalitate este:

- **însușirea** de către elevi a cunoștințelor programate;
- **dezvoltarea** corespunzătoare a **personalității** acestora;

Învățarea școlară

Învățarea școlară implică activitatea riguros organizată de asimilare a informațiilor (teoretice) și a abilităților (practice) acumulate de omenire de-a lungul evoluției sale social-istorice și prezentate selectiv și rezumativ în obiectele de învățământ, precum și de formare a unor capacități și deprinderi care permit elevilor adaptarea nuanțată la condițiile vieții sociale în care se vor integra în viitor.

Motivația învățării

- Motivația constituie unul din factorii de bază ai randamentului școlar, influența sa asupra învățării rivalizând cu aceea exercitată de aptitudini. Ceea ce se consideră, în general a fi motivație a realizării în mediul școlar, are cel puțin trei impulsuri componente:

Motivația învățării

- prima componentă- centrată în jurul trebuinței de a cunoaște și înțelege, de a formula și rezolva probleme- dă naștere la ceea ce se numește impulsul cognitiv și care constituie în fapt trebuința intrinsecă de cunoaștere;
- a doua componentă are la baza trebuința de afirmarea eului și este orientată atât asupra sarcinilor școlare curente, cât și spre viitoarele obiective profesionale care depind de cele dintâi;
- a treia componentă a motivației activităților școlare se întemeiază pe trebuința de afiliere și nu este orientată în direcția randamentului școlar , ci mai degrabă spre asemenea realizări în măsura în care ele îi asigură individului aprobarea din partea unei persoane sau grup cu care se identifică direct sau indirect.

Dacă:

- opiniile tale despre învățatură se rezumă la: "*n-are importanță câtă carte știi, ci câți bani știi să faci...*"
- ești de părere că *prea multă școală prostește*;
- râzi a *Nu mai spune!* când școlarul tău spune cu toată seriozitatea ceva, ori o tai scurt: "*de când învață oul pe găină?...*"
- nu discuți cu copilul despre școală, despre ceea ce face el acolo...

Să nu te aștepti ca școlarul tău să aibă o atitudine favorabilă față de școală!

Cauze ale demotivării

Sunt mulți copii care sunt demotivați să învețe deoarece:

- nu au încredere în ei, consideră că nu pot, deci oricât efort ar depune, ar fi inutil;
- nu au niciun interes pentru studiu și nu găsesc nicio plăcere în a ști;
- nu vor să piardă nimic din timpul de joacă sau distracție;
- nu știu cum să învețe, își irosesc energia în zadar;
- atmosfera în familie este tensionată;
- mediul social și familial nu valorizează școala;
- părinții au așteptări exagerate de la ei;
- nu li se acordă încredere și posibilitatea de a învăța din greșeli.

Cum motivăm copilul?

- stimulați-i încrederea în sine;
- fiți alături de el și atunci când lucrurile nu merg prea bine și încurajați-l;
- nu-l criticați prea des, în acest fel veți obține efectul invers;
- stimulați-i dorința de a cunoaște și curiozitatea naturală;
- nu aplicați pedepse prea lungi;
- păstrați o atitudine favorabilă față de copil și de școală;
- nu-l pedepsiți privându-l de dragoste;

Cum ne sprijinim copilul?

- ajutați-l să se organizeze;
- creați-i un spațiu de studiu;
- limitați-i stimulii care îl distrag;
- păstrați o atmosferă propice studiului;
- ajutați-l, dacă nu se descurcă, dar nu faceți temele/proiectele în locul lui;
- discutați zilnic despre teme;
- verificați temele împreună;
- țineți legătura cu cadrele didactice;

Afirmatii pozitive

- Autoafirmația : „ **Sunt responsabil**”. Se compară timpul de studiu cu notele obținute și elevul își poate demonstra că deține controlul asupra rezultatelor sale, diminuând importanța acordată neșansei, soartei și altor factori necontrolabili.
- Autoafirmația: „ **Mă pot controla**”. Persoana își planifică timpul de studiu și își recompensează eforturile, devenind mândră de autocontrolul său.
- Autoafirmația : „ **Sunt capabil**”. Persoana își va dezvolta deprinderile de învățare, lectură, rezolvare a testelor, management al timpului, devenind mai eficientă.
- Autoafirmația : „ **Apreciez învățarea**”. Persoanei trebuie să i se reamintească faptul că fiecare pas spre succes în școală înseamnă patru lucruri : *calificări mai bune, o carieră satisfăcătoare, un venit mai bun, un sentiment al autoîmplinirii.*

Scoala-factor de stres?

- Stă în puterea ta să schimbi aceste lucruri?
- Cine ar trebui să acționeze pentru a le schimba?
- Ce poți face tu în acest sens?

Ce pot face părinții

- Redefiniți succesul. Valorile și tendințele culturii actuale centrate aproape exclusiv pe rezultate măsurabile (note, examene) și performanță de vârf (premii, concursuri, salarii mari etc) creează o presiune psihologică teribilă asupra elevilor și studenților. Nu vă lăsați dominați de falsele valori care pot prevala uneori în societate și ajutați-vă copiii să înțeleagă ce înseamnă adevăratul succes și că acesta include mai presus de toate, valorile morale și spirituale.

Ce pot face părinții

- Stabiliți limite rezonabile pentru activitățile extrașcolare și școlare. Nu vă lăsați duși de valul momentului ca și când copilul dvs. nu s-ar putea realiza decât dacă este supraîncărcat cu meditații sau cursuri suplimentare care îi ocupă fiecare minut și fiecare zi. Nu vă lăsați terorizat de teama că vor rămânea în urmă. Fiecare copil are ritmul său și activitățile trebuie adaptate la nevoile și capacitățile proprii.

Ce pot face părinții

- Nu vă lăsați conduși de mituri. Realizarea copilului dvs. nu depinde neapărat de admiterea la o anumită facultate, dintr-un anumit centru universitar renumit. Ajutați-vă copiii să înțeleagă că cel mai important lucru este să-și găsească locul care li se potrivește. Cercetările arată că reușita depinde la urma urmei de individ și nu de instituție.

Ce pot face părinții

- Nu lăsați ca temele să devină un câmp de luptă. De multe ori, temele de casă ajung să se transforme într-o luptă de putere între copil și părinte. Deseori părinții au tendința să se implice excesiv privându-i pe copii de ocaziile necesare pentru a învăța din propriile greșeli. Nu-i lipsiți pe copii de ocaziile de a învăța să facă față singuri la provocări pentru că aceasta îi va ajuta să fie pregătiți pentru provocările mai dificile de mai târziu.

Bibliografie/Sitografie:

- 1. Dumitru, I. Al. - Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Ed. de Vest, Timișoara, 2000
- 2. Băban, A - Consiliere educațională, Cluj-Napoca, 2001
- 3. Lemeni, G; Miclea, M - Consiliere și orientare, Ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2004
- www.challengesuccess.org
- www.scritub.com